

Mẹ nói: "Người tiên phong là người đầu tiên làm điều gì đó".

Những Câu Chuyện Về Lễ Báp Têm

Bài của Noelle Lambert Barrus

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra ở Hoa Kỳ.

Mary xoay người và ngắm nghía chiếc váy trắng của mình trong gương. Đó là chiếc váy mà mẹ em ấy đã mặc trong lễ báp têm của bà. Bà cố Marluce đã sửa nó cho vừa với Mary. Bây giờ Mary có thể mặc nó trong lễ báp têm của chính mình!

"Con đẹp lắm!" Mẹ nắm lấy tay Mary và xoay em ấy một vòng nữa.

Mary cười khúc khích. "Con có thể mặc nó cả ngày được không ạ?"

Mẹ nói. "Hãy để dành nó để mặc trong lễ báp têm của con để nó luôn đẹp và sạch sẽ nha?"

"Dạ vâng ạ." Mary sẽ chịu phép báp têm khi em ấy lên tám, và em ấy đã chuẩn bị từ lâu. Em ấy đã đi học trong Hội Thiếu Nhi, đọc thánh thư, và thậm chí còn đi dự lễ báp têm của bạn bè em ấy. Nhưng sinh nhật của em ấy dường như vẫn còn rất xa!

Mary âu yếm mẹ trên ghế sofa. "Mẹ ơi, mẹ chịu phép báp têm lúc mẹ bao nhiêu tuổi?"

"Lúc mẹ 16 tuổi."

"Ồ! Sao mẹ lại đợi lâu như thế?"

Mẹ ôm Mary thật chặt. "Bởi vì mẹ không biết về Giáo Hội phục hồi của Chúa Giê Su Ky Tô cho đến lúc đó. Nhưng mẹ bắt đầu tham gia các sinh hoạt của Giáo Hội với một số người bạn. Và càng học hỏi, mẹ càng muốn được báp têm!"

Mary hỏi. "Tại sao vậy ạ?"

Mẹ chỉ vào bức tranh đèn thờ treo phía trên. "Bởi vì mẹ muốn có một gia đình vĩnh cửu." "Mẹ biết được rằng một ngày nào đó mẹ có thể được làm lễ gắn

bó trong đèn thờ với gia đình mình mãi mãi. Có một gia đình vĩnh cửu là ước mơ của mẹ. Và lễ báp têm là bước đầu tiên! Giờ ước mơ của mẹ đã thành hiện thực rồi."

Mary mỉm cười. "Mẹ có Cha của con, Mallory và bé Maeva! Và tất nhiên cả con nữa."

"Đúng, dĩ nhiên rồi. Và cả Bà Angela nữa."

"Bà có chịu phép báp têm cùng với mẹ không?"

"Bà đã đợi thêm một vài năm. Nhưng bất cứ khi nào gia đình mình du lịch gần các đền thờ, gia đình mình thích dừng lại và nhìn ngắm đèn thờ."

Mary nghĩ về Mẹ và Bà cùng nhau ngắm nhìn đèn thờ. "Còn cha thì sao ạ? Cha chịu phép báp têm lúc bao nhiêu tuổi ạ?"

"Lúc ông ấy 11 tuổi."

"Và lúc ấy, cha sống ở Brazil phải không ạ?"

Mẹ đáp: "Đúng rồi". "Có nhiều người trên khắp thế giới tìm hiểu về Chúa Giê Su và phép báp têm. Nhiều người là những người tiên phong."

"Những người tiên phong?"

Mẹ giải thích "Người tiên phong là người đầu tiên làm điều gì đó".

Mary đã nghĩ về điều đó. "Giống như việc mẹ là người đầu tiên trong gia đình chịu phép báp têm phải không ạ?"

Mẹ gật đầu mỉm cười.

Ngay sau đó, Cha bước vào phòng và ngồi trên ghế sofa.

"Cha ơi, cha có phải là người tiên phong trong gia đình nội không ạ?"

"Đợi chút là vậy. Sau khi cha chịu phép báp têm, cha phát hiện ra rằng bà nội Rosimere đã là tín hữu của Giáo Hội chúng ta! Nhưng bà đã không đi trong nhiều năm rồi."

"Thật vậy ạ? Điều gì đã xảy ra vậy ạ?"

"Cha bắt đầu đi nhà thờ. Rồi các anh em của cha bắt đầu đi, rồi Bà Nội Rosimere nữa. Ngay cả Bà Cố Marluce cũng tham gia!"

Mary tưởng tượng cha sẽ đi nhà thờ một mình, sau

đó mang theo nhiều người trong gia đình hơn.

Mary đáp: "Ồ". "Con thích nghe câu chuyện của mọi người. Chúng càng làm con háo hức hơn để được làm phép báp têm."

Cha nói: "Cảm ơn con vì con đã hỏi cha mẹ tất cả những câu hỏi này, Mary". Bây giờ cha mẹ có thể hỏi con một câu hỏi được không?"

Mary gật đầu. Cha mẹ sẽ hỏi gì nhỉ?

"Tại sao con muốn được làm phép báp têm?"

Mary nghĩ về điều em học được từ thánh thư và cảm giác của em ở nhà thờ. "Bởi vì con muốn đi theo Chúa Giê Su và ở bên gia đình mình mãi mãi."

Cả Cha và Mẹ đều mỉm cười, và Mary ôm cha mẹ mình. "Con khó có thể chờ đợi được nữa!" ●

HÌNH ẢNH MINH HOẠ DO TAMMIE LYON THỰC HIỆN

